

Publicerad 2012-08-25 14:05 av Heikki Hellman

Läkarpoesi 19. Den andra propedeutiska tentamen innan man får börja kliniska studier i medicin och studier vid en sjuk persons bädd i oktober 1968. Man får ej köra i tentamen!

MOGNADSPROV AV STOR BETYDELSE

Att bli läkare förutsätter prekliniska teoretiska och kliniska studier i praktiken.

I början av oktober 1968 kände jag mig lyckligare och lättare än på länge. Jag hade gått genom den första praktiska delen av min mognadstentamen. Professorn var nöjd och uppmanade mig att plugga ännu lite mera för den andra teoretiska muntliga delen.

Tentamina är verkligen mycket slitsamma. De avslöjar lätt kandidatens kännedom om baskunskaper. Man måste behärska en omfattande helhet i fyra discipliner i teori och i praktik. Den uthålliga förberedelsen inför tentamen glömmer man knappast någonsin i sitt liv. Jag medger att ha sett mardrömmar ännu åren därefter. Att lyckas förutsätter en kraftladdning eller till och med ett vredesutbrott.

Jag mötte i denna skärseld enbart rejäla professorer som hade sett och förhört studenter i årtal. Jag blev övertygad om känslan att de sonderade ur den synpunkten att i fall någon av oss är olämplig att bli läkare av en eller annan orsak. Det var även ett slags inträdesprov och prövning om att en dag kunna bli medlem i läkarkåren i allmänhet! Någon kan och får kritisera min ståndpunkt som en felbedömning eller lögn om han vill, men jag är säker på att det var sant. Om någon blev underkänd tre gånger blev vägen till läkaryrket stoppad. Tentamensperioden är inte lätt glömd. I detta spel kan man förlora mycket, även en framtid!

Trots allt fann jag före tentamen ett stort ryck av energi. Jag beslöt att jag skall göra denna ansträngning endast en gång och aldrig mera. Jag hade framgång med det! För kuriositetens skull är det nu ett halvsekel senare skojigt att återkalla i minnet de frågor som "tur i spel" gav mig. I våra förhör avgjorde var och en kandidat själv genom lottning sina tentamensfrågor, det var aldrig examinatorns roll.

I histologi hade jag cellpreparat av njure, lunga och urinrör, i biokemi borde jag berätta om proteiner, i anatomi dissekera öra och i fysiologi göra experiment med en grodas hjärtmuskelfiber.

Som efterklok måste jag konstatera att i anatomi var jag suverän, ingen kunde göra det bättre och det erkände också professorn. Min prøvosten var groda! Jag gjorde ändå så väl som jag någonsin kunde. Jag offrade min groda ömt och gjorde experimentet "med ett stilla hopp om att grodan skulle hjälpa mig från förgängligheten dit jag hade sänt den!" Det lönade sig. Det gav mig en framtid och läkartiteln senare!

I mitt läge skulle man ha kunnat göra på många olika sätt. Jag hade lärt mig mycket. Jag var inte mera rädd för någonting. Man måste acceptera och anta utmaningarna, finna sig i frågan som man har fått, fundera en stund och ge uttömmande svar. En god koncentrationsförmåga är lika viktig som dina kunskaper! Det noteras.

Allt gick utmärkt. I början av oktober kämpade jag framgångsrikt i den viktigaste tentamen i mitt liv. Två veckor senare gick jag för första gången på föreläsningar i kirurgi. Jag var säker på att jag blir läkare till slut

om fyra år. Det rådde inget som helst tvivel om det!

© Heikki Hellman 2012-08-24

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten